

Alícia al país de les meravelles

Lewis Carrol, 1865

"Alícia trobà una eruga asseguda sobre un bolet gegant; fumava una pipa imponent. L'eruga, de manera arrogant, interrogà la nena sobre el seu origen."

Blancaneu

Germans Grimm, 1812

"- Emporta't Blancaneu al bosc, mata-la i com a prova d'haver realitzat el meu encàrrec, porta'm en aquest cofre el seu cor."
"...però quan va arribar al bosc, el caçador sentí llàstima per Blancaneu. La va deixar fugir i va posar al lloc del seu cor el d'un senglar."

La Caputxeta vermella

Charles Perrault, 1697
Germans Grimm, 1812

Homenatge a Gustave Doré.
Il·lustrador francès del segle XIX.

Els galls

Jean de La Fontaine, 1668

"Dos galls en pau vivien fins que una gallina arribà i la guerra començà."

Alícia al país de les meravelles

Lewis Carrol, 1865

"Amb aquestes paraules, les cartes s'enlairaren i li caigueren per sobre. Ella deixà anar un crit de còlera i intentà de treure-se-les amb les mans."

Blancaneu

Germans Grimm, 1812

"La reina a través del mirall descobrí que Blancaneu encara era viva. Llavors intentà matar-la per tercera vegada. Disfressada de velleta enganyà Blancaneu i va fer-li mossegar una poma enverinada."

La cigala i la formiga

Jean de La Fontaine, 1668

"La cigala, havent cantat tot l'estiu, es trobà desproveïda quan el vent gèlid de l'hivern arribà."

La llebre i la tortuga

Jean de La Fontaine, 1668

"De res serveix córrer; cal sortir quan toca: la llebre i la tortuga en són testimonis."

Barbablava

Charles Perrault, 1697

"Si mai obrissis la porta la meva fúria seria infinita."

La Caputxeta vermella

Charles Perrault, 1697 | Germans Grimm, 1812
Conte que pertany a la tradició oral reescrit per Perrault a França i pels germans Grimm a Alemanya.

"La Caputxeta havia de travessar el bosc per arribar a casa de l'àvia, però no li feia por. De sobte, davant seu, va veure el llop, que era enorme.
- On vas, nena? - li va preguntar el llop amb veu ronca.
- A casa de l'àvia - li va respondre la Caputxeta."

El corb i la guineu

Jean de La Fontaine, 1668

"El senyor corb sobre un arbre estant, en el bec un formatge hi tenia. La senyora guineu atreta per l'olor del formatge li digué:
- Bon dia, senyor corb, que en sou de bonic.
Si el vostre refilet és tant dolç com el vostre plomatge, vós deveu ser l'ocell més imponent d'aquest bosc.
Enganyat amb aquestes afalagadores afalagadores paraules, el corb, volent mostrar la seva veu, deixà caure el formatge."

La llebre i la tortuga

Jean de La Fontaine, 1668

"Jo tenia raó, digué la tortuga, de què us serveix la velocitat? Jo he guanyat tot i portar la casa a sobre!"

El gat amb botes

Charles Perrault, 1697 | Homenatge a Gustave Doré

“L'ogre va rebre el gat de la manera més civilitzada que va poder... El gat li digué:
- M'han dit que vostè té el do de transformar-se en qualsevol animal, que vostè podria transformar-se en lleó.
- És veritat - respongué l'ogre bruscament.
- Ara ho veuràs.”

El flautista d'Hamelin

Germans Grimm, 1812

“Tot caminant i fent sonar la flauta, el flautista s'endugué les rates a un lloc molt llunyà; tant, que ni es veien les muralles de la ciutat d'Hamelin. En aquell lloc hi havia un riu molt ample. Quan les rates van intentar creuar-lo per seguir el flautista, es van ofegar totes.”

El rossinyol i l'emperador xinès

Hans Cristian Andersen, 1843-1872

“El rossinyol va cantar tan deliciosament que s'humitejaren els ulls del sobirà; i quan l'ocell va veure rodar les llàgrimes per les galtes de l'emperador, va tornar a cantar millor encara, fins a arribar-li a l'ànima. L'emperador va quedar tan complagut, que va dir que regalaria una joia d'or al rossinyol perquè se la pengés al coll. Però l'ocell li va dir que amb les llàgrimes de l'emperador es donava per satisfet.”

La venedora de llumins

Hans Cristian Andersen, 1843-1872

“El dia de Nadal al vell davantal hi duia llumins, però ningú no es va aturar per comprar-li'n una caixeta.”

En Polzet

Charles Perrault, 1697 | Homenatge a Gustave Doré

“- Ens hem perdut - va dir en Polzet. El petit li va explicar a la bona dona la desgràcia que els havia succeït.
- Passeu, però no feu soroll perquè el meu marit és un ogre cruel a qui li encanta menjar nens - va dir la dona.
- Si us veu, pobres de vosaltres!
- Caram, caram, aquí fa olor de nen va cridar l'ogre quan va entrar a casa seva.
-No, no! El que fa tan bona olor és el rostit de gallina que t'estic preparant -va respondre la dona molt amoïnada pels nens.”

Els viatges de Gulliver

Jonathan Swift, 1726

Viatge a Luggnagg.

Jack i la mongetera màgica

Conte popular centreeuropeu

“Quan l'endemà Jack es va despertar, va tenir una gran sorpresa en veure que les mongetes havien crescut tant durant la nit, que les branques es perdien de vista. Es va començar a enfilat per la planta, amunt, amunt, fins que va arribar a les portes d'un castell que hi havia per sobre dels núvols.”

Hansel i Gretel

Germans Grimm, 1812

“Perduts enmig del bosc, abandonats pels seus pares, Hansel i Gretel finalment trobaren una casa feta de pa de pessic, massapà i caramel. Afamats, començaren a menjar trossos de la casa.”

En Polzet

Charles Perrault, 1697
Homenatge a Gustave Doré

“Però l'ogre va començar a buscar fins que va trobar en Polzet i els seus germans.
- Mmmm! Ha, ha, ha! Avui m'espera un rostit de gallina, però demà menjaré carn tendra!
- va dir mentre els tancava.”

Els viatges de Gulliver

Jonathan Swift, 1726

Viatge a Laputa.

Nils Holgersson

Selma Lagerlöf, 1906-1907

“Nils Holgersson recorregué tota Suècia amb un estol d'oques silvestres que viatjaven cap a Lapònia.”

Ocell de foc

Conte popular rus

Un ocell de foc és un ocell llegendari del folklore rus. Amb plomes vermelloses i llunts, arribat d'una terra llunyana, representa al mateix temps una benedicció i maledicció per a aquell que el pugui capturar.

Pell d'ase

Charles Perrault, 1697

“Asseguda al costat d'un arbre, davant una font, on plorava desconsoladament, es va emmirallar a l'aigua. Els seus cabells i el seu vestit li donaven una imatge de pell d'ase tant esfereïdora, que s'espantà terriblement.”

La princesa del pèsol

Hans Cristian Andersen, 1843-1872

“- Com has passat la nit? -preguntà la reina.
La jove va respondre:
- Molt malament. Hi havia una nosa al llit que no m'ha deixat dormir.”

La sireneta

Hans Cristian Andersen, 1843-1872

“Per fi va arribar el dia en què la sireneta va complir 15 anys, va saludar a tothom i va nedar amb lleugeresa ascendint fins a la superfície.”

En Patufet

Conte popular català

“A mig camí, en Patufet es va aturar i es va asseure a la vora d'un hort per reposar una estona, però heus aquí que tot d'un cop, començà a ploure molt fort. Per no mullar-se, va anar tot sol a amagar-se sota una col. Aleshores va arribar un bou despistat i d'una mossegada es menjà la col i en Patufet de propina, amb esclips i barretina i les calces de vellut.”

Les aventures d'en Pinotxo

Carlo Collodi, 1881

“Llançat al mar i espatllat, Pinotxo fou engolit per l'enorme peix.”

El Quixot

Miguel de Cervantes Saavedra, 1605

“En un lugar de la Mancha, de cuyo nombre no quiero acordarme, no ha mucho tiempo que vivia un hidalgo de los de lanza en astillero, adarga antigua, rocín flaco y galgo corredor.”

Les aventures d'en Tom Thumb

Germans Grimm, 1812

“Era tan petit que podia dormir dins la closca buida d'un cargol.”

En Patufet

Conte popular català

“- Patufet, on ets? Patufet, on ets?
- Sóc a la panxa del bou que no hi neva ni hi plou.”

20.000 lligües de viatge submarí

Jules Verne, 1869

“Era un calamar de dimensions colossals i vuit metres de llargada, que avançava reculant en direcció cap al Nautilus.”

La sireneta

Hans Cristian Andersen, 1843-1872

“Al fons del mar hi havia un castell. Allà hi vivia un rei que tenia sis filles, totes elles sirenes de gran bellesa. La més bonica de totes era la petita; la seva pell era tan suau i delicada com un pètal de rosa, els seus ulls eren blaus com el mar.”

La ventafocs

Conte popular reescrit per Charles Perrault, 1697

“- No et preocupis! va exclamar la Fada, tu també podràs anar al ball, però amb una condició, que quan el rellotge de Palau toqui les dotze campanades, hauràs de tornar sens falta.”